

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłal,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spař měrný
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłáš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpoń ty.

Z njebjes mana,
Njeh či khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će!

F.

Sserbske njedželske lopjeno.

Wudawa so kóždy šobotu w Šmolerjez knihicziščezěni w Budyščinje a je tam ja šchtwórtlětnu pschedpłatu 40 np. dostacž.

9. njedžela po šwjatej Trojizny.

1. Kor. 10, 12, 13.

Wo spytowanjach tutón tekst rěči a nam pokasuje, kač mamy na nje kědžbowacž, so njebychmy psches nje t padej pschischi: Nješměmy je sa něšcto pschešnadne džeržecž, šctož nam njeby nicžo wadžicž mohło abo šctož bychmy šami wot šo pschewinyli; nješměmy pak tež w horzocže tajkich spytowanjow struchli, małowěrnni, bojašliwi byčž abo šadwělowacž a w czežkich myšlach je sa nje-pschetrajomne džeržecž, dokełž s tajkim małym dowěrjenjom šo w bitwje njehodži něšcto šapocžecž. Duž:

Kedž bujče na spytowanja!

1. so je njebyšcže w lohkomyšlnoscži sa pschešnadne džerželi a padnyli,
2. so je njebyšcže w czežkich myšlach sa nje-pschetrajomne džerželi a šadwělowali.

Anješ Jesu, daj ty ščerpliwosčž,
Mój kšičiž mi pomhaj nošycž,
Wšchał ty mašch sa mnje hnady došcž,
Ša chzu će sa to prošycž;
Chžesč moje čěło pokhostacž,
Dha chžyl trošcht mojej dušchi dacž,
Šo s tobu žiwa budže. (Ržerl. kn. 421, 10.)

1. Komuž šo šda, šo šteji, tón šo hladaj, šo nje-padnje. Psched hordosčžu a lohkomyšlnosčžu, kotraž se spytowanjami hrajka a jim dawta pschezo bliže štipicž a

wokoło čłowškeje wutrobny šo slěhacž, chže Anješowny japo-šchtol šawoł naš warnowacž. Pschetož šctóž spytowanjam škladnosčž dawta, abo šctóž šo rad do štrachoty podawta, tón w njej šahinje. Kaž njetel wokoło šwězy lěta a pschezo jej bliže pschindže, doniž šo njespali, tak tež čłowjeł hušto došcž do spytowanjow šo podawta s lohkej wutrobu, šebi nje-pschemyšlo, kač štrachna tajka wěž je. Ššamo-pašchnosčž a nadutosčž pak čłowjeka šlepeho čzinitej sa tajke štrachi a je sa šnadne džeržitej. Tajki čłowjeł šebi rad myšli, šo wšchał wón w prawym wołomiku budže šebi pomhacž wjedžicž a šo žaneje tajkeje rady njetrjeba. Alle hdyž je wón mozy a wabjenju hrěcha pscheyara wu-štajeny, tež se šwojeje mozy šo wjazny napschecžiwicž nje-móže. Duž komuž šo šda, šo šteji, tón šo hladaj, šo nje-padnje. Duž tež napominanja šwjateho pišma, kotrež s jadritwymi, wótrými šłowami pschede wšchěm hrěchom a šawjedženjom warnuje, njejšu žane njetrěbne kšutne šłowa, ale s hórkeho našhonjenja na čłowještwu wšate, dokełž šwjate pišmo tu nahlu pschitšilnosčž čłowškeje wutrobny t wšchemu šakasanemu derje šnaje, a my wščitzy chžyli šebi je t wutrobje wšacž. Čłowška wutroba tež pola tyč, kiž dolho hižom šu w kšesčizijanski žiwjenju štali, hušto došcž spytowanja sa pschešnadne džerži, na jich czežkosčž njekeđžbuje a njeje na nje pschihotowana: Šětr, Anješowny japošchtol, běšče to sa lohku wěž džeržal, šwojeho Anjesa w tej nozy, jako bu wón pscheradženy, wušnacž a šo na nim nje-pohóršicž, ale jako to spytowanje pschindže se šwojimi czežkosčžemi, dha bu wón šłaby a hóršesche

Bo na nim a saprè jeho na najhóršche wašchnje. Duž kedžbujmy na spytowanja, so bo njesjebamy, je sa pscheknadne dzeržo, abo

2. je sa pscheczežke dzeržo. Žane khibe cžlowšte spytowanje njeje waš nadeschło, tak praji Pawol swojim Korinthiskim, tak tež je s wjeticha pola naš. S chwilemi bo wschaf nimale zyła czeža bédženja na hlouwu jeneho cžlowjeka kopi a jemu bo s zyłeje wutroby styska, jako njeby ju wjazy mohł snjesč, ale tež tam — tak mamy wëricž — je spytowanje po naschich mozach pomëryene, hdyž je wschitke napinamy. Bóh tón Knjes w njebieskach wschaf je, kiž na swoje cžlowšte džeczi kedžbuje a tež spytowanja na nje dopusčeczi; wón tehodla njedowoli, so naš spytowanje potrjechi, kotrej je pscheczežke sa wschë nasche mozy. W tym runje wopofasuje bo jeho wótzowšta šwërnoscž: Bóh je šwërnny, kotryž waš njebudže psches wasche samoženje dacž spytowacž, ale budže cžinicž, so to spytowanje tak kónza dobudže, so wy jo snjesč móžecze. Hdyž nëtto Bóh tón Knjes na teby, luby cžitarjo, wopravdže czežke spytowanje dopusčeczi, abo džen wote dnja na teby czežke brëmjo kladže, dha widžisch, so ma wón k tebi to dowëryenje, so móžesch ty tule czežu snjesč. Kať dyrbi cze to pohnuč, s wješelej a wëryazej wutrobu to na bo wsacž bjes morfotanja! Bóh te mozy snaje, kotrej w tebi wotpoczuj, a njebudže cze dacž psches twoje samóženje spytowacž. Duž my nješmëmny w czežkich myšlach težazy wostacž a sadwëlowacž, ale móžemy hišcže šebi sa czešcž pschizpicž, hdyž tón wodžet šwëta tak czežke nam dowëri. Mójsaš bo dolhi cžaš komdžesche k faraonej hiež a israelske džeczi s kraja wotrocžkowsťwa pod wulkimi strachami wuwjesč, ale Bóh tón Knjes bësche jeho k temu wustwolil a jeho mozy a dary derje snajesche, a dokelž Mójsaš pschewiny šwoju bojasliwoscž a šwoje czežke myšle, bu wón žohnowany wodžet israelskeho luda. Duž tež bo hladaj, so šwoje czežnosče sa nješchetrajomne, šwoje cželne abo duchowne nusy sa nješchewinjomne njedžeržisch — ty by bo šam šjebal —, ale wobróń bo a pschewin je! Wbo šajka šchłoda by to byla, hdyž by Bóh tón Knjes cži byl nëscho lëpsche dowëril a ty by jemu s pucža šchol w czežkich myšlach abo bojasliwošcži bo najrjenšcheho dobytka wsčal! Šako blyšcžatny pschiklad sa šczerplive dowëryenje k Bohu w najhórcžich bédženjach a czežkich domapytanjach nam w tychle dnjach prusťa kralowa Luisa psched woczomaj šteji. Šandženu wutoru bësche 100 lët bo minyło, so je wona šwojej woczzi šandželjo k wëcznemu mërej šaschła. W najczežšich cžašach a najhóršchim poniženju nascheho wótzneho kraja je wona šwój lud a naš wuczila, kať tež najczežšche spytowanja a tyschnoscže nješmëmny sa nješchetrajomne džeržecž a šnano sadwëlowacž, ale kať mamy we wërje a luboscži šwoje pošlednje mozy šhrabacž a Božej šwërnoscži bo dowëricž. Šako franzowske wójška nëmške kraje pschecžahowachu a móžny kžëžor Napoleon jedyn kraj po druhim na bo šcžahny, je wona jako jašna hwëšda w cžëmnej nozy šwojemu ludej do přédka šwëczila psches nadobne a cžiste smyšlenje, dobročiwu wolu, šmilne šlutki, luboscž a woporniwoscž sa wótzny kraj a cžiche a šczerplive dowëryenje k Bohu. Tehodla tež zyly lud s radošcžu na nej a jeje domom wišasche a špëwarjo šu jeje pobožne a nadobne wašchnje w špëwach wobsšewali. Wona pať je psches tutón pschiklad šwój lud woczahnyła k šmutsčownemu pošbëhnjenju a škóncžnje jemu tež pucž pschihotowala k wušwobodženju wot šwončowneho wotrocž-

kowsťwa, hdyž tež wona šama njeje wjazy džen wotšchawjenja franzowskeje kwalle docžakala. Škralowšti dom pať je wona woziwila s luboscžu k dobrým pocžinkam a k wótznemu krajej a nëkotrejčuli rjane duchowne herbštwo šwojim šynam a džowčkam šawostajila. Še wona tola tež macžet nascheho lubeho šemrëteho kžëžora Wylema I., kotryž je pošdžisch bo wój kraj tak wulki šcžinil. Njech kralowa Luisa naš wschitkich wuczzi, šwoje wukšowanje w šuromnyh spytowanjach pola Boha pytacž a bo jeho wótzowškej šwërnoscži pobožnje dowëricž; wošebje pať njech je wona tež sa wschë nasche žony a knježny wubjernje rjany pschiklad wscheho dobreho a pschistožneho žónškeho wašchnja; wschë, wošebje žónške pocžinki a cžucža bëchu pola njeje na najrjenšcho wuwite. Wschëm naschim macžerjam pať móže wona šlužicž sa dobry pschiklad sa natwarjenje šmutsčowneho šwójšneho žiwjenja a woczëhnjenja džeczi w bojosčži psched tym Knjesom a tež w luboscži k wótznemu krajej a k namrëtemu dobremu wótzowštemu wašchnju. — Šedžbujmy na wschë spytowanja šwojeho žiwjenja: šu-li czežke, dha bo njedajmy k sadwëlowanju porašcž, šdadža-li pať bo nam šnadne, bo njedajmy šjebacž!

Šamjen.

K. w K.

Nabožina w šhuli.

(Šofracžowanje.)

Šsamo potom šym ja sa jenolëtny kurjuš, hdyž je pódla Lutheroweho katechisma hišcže jena druha wuczenska kniha šawjedžena, dokelž katechismuš tola pschezo podložil wostawa, na kotrymž ma bo wuczenski plan šestajecž a po kotrymž dyrbi bo potom cžaš rošdžëlicž. Ša šym teho nahłada, so šmëm pola našonitnyh wuczerjow na pschihłošowanje licžicž, hdyž přenjej hlownej džëlbje 4 měšazy, drugej 4 měšazy, třeczej 2 měšazaj, šchtwórtjej a pjatej hromadže tež 2 měšazaj pschipošasam. Š nalëtnyhmi, lëcžnyhmi a našymšimi prošdninami bo našdacžna njeruna pomëra w tychle licžbach šbëha; tež je wopomnicž, so protyčny datum nadawki njewobmjesuje. Šchtóž šebi po namjetowaných licžbach šwój wuczbný plan šestaja, šmëje 42 šhulškich tydženjow s jich 84 katechismowých hodžinow, jemu k dispoziciji štejaznyh, nëhdže takle rošdžëlicž: Ša

- I. hlownu džëlbju pschińdu 24 hodžinow. (Ša kóždu kašen 2 h. = 20 h., na šawod a wobsanknjenje a 2 h. = 4 h., je hrom. 24 h.);
- II. hlownu džëlbju pschińdu 26 hodžinow. (Ša šawod 2 h., na kóždy artifel 8 h. = 24 h., je hrom. 26 h.);
- III. hlownu džëlbju pschińdu 18 hodžinow. (Ša kóždu proštwu 2 h. = 14 h., na šawod se špocžatkow a wobsanknjenje a 2 h. = 4 h., je hromadže 18 h.);
- IV. hlownu džëlbju pschińdu 8 hodžinow. (Ša kóždu tych 4 praščenjow 2 h. = 8 h.);
- V. hlownu džëlbju pschińdu 8 hodžinow. (Ša kóždu tych 4 praščenjow 2 h. = 8 h.).

Šajki porjad je nusny a dobry, wošebje potom, hdyž wón niž jeno na papjerje šteji, ale bo tež w šhuli namaka; tola nëscho je, šchtož je hišcže wažnišche džyli wón.

Dyrbi w rošwuczowanju prawe žiwjenje šyčž, dha njeje jeno nusne, so je wuczet je šwojej wutrobu w tej wëzy žiwny, ale wón dyrbi tež bohátu a jašnu nawjedžitoscž šobu do džëla pschijnjesč. Wón nješmëm tehodla wuško se šobu šwišowaze študium biblije, katechisma a žyrkwinskeho kžërluscha žadny džen ležo wostajicž a dyrbi bo nimo tuteho powšchitčowneho pschihotowanja sa kóždu jenotliwu hodžinu se wschej štarobliwoscžu hišcže wošebje pschihotowacž. Šo by šebi tole džëlo po nëčim wolóžil, wón derje

čini, hdyž febi po wěštych rubrikach srjadowanu sbernu knihu (Collectantenheft) jakož, kotraž by na čžole (po waschnju měřacžnych knihow) sledowaze napisa ma: Katechism. lezija, bibl. stawisna, zyrkw. thěrclusch, zyrkw. stawisna, hwětna stawisna, pschirodopiš, powšchitf. pschispmnješki. — Pola kóždeje katechismoweje lezije njebudža so wschě rubriki wupjelnjecž dawacž; tež wuwjebženje hamo njeje skutk někotrych tydženjow, ale mnohich lět, haj zylcho wučeršeho žiwjenja. —

Rubriki budža so lěto wot lěta bóle pjelnicž, tak so wučebneje macžisny pschezo wjazy bywa. S tym potom wučer lohko do spytowanja pschińdže, wjele dawacž, dofelž wjele ma. A s tuteho wjele sbywa lohzy pschewjele. Džecži so pschi tajkim bohathym rošwucžowanju pschijomnje sabawjene sacžuwaju a džakujaju so wučerzej se swojej napjatej ledžbliwosčju, wabja jeho pak runje s tym, w dotalnym waschnju potracžowacž. Tak dha so kursus do njeřchisprawneje dolhosčže cžehnje, abo — jeli so to stacz njemóže, dofelž je twjerdže postajeny — w jenej hodžinje so wjazy pschodbjerje, hacž móža džecži wofknježicž. Wědma wěricž je, tak bjeřtahnje někotři wučerjo w tymle nastupanju skutkujaju! Ně, tak niz. Dobry hospodar se swojeho poklada bjerje; ale wón njewudawa w kóždu hodžin zylhy poklad. Niz wschitko, sčtož te wschelake rubriki sa katechismuš wopšchijeju, hodži so sa wschě džecži, abo tež sa wschitke hodžiny. Zenož jene sa kóždu katechismowu leziju twjerdže steji: biblijska stawisna. Za nježmě pobrachowacž, dofelž wona to w katechismje abstraktne date k nasornosčži pschinježe a s tym hakle prawje srošmliwe čžini, tež móžnišcho, dnžli abstraktna wučžba, na wutrobu a wolu skutkuje. Kaž so w 3. klawy katechismowa lezija k biblijskej stawisnje pschisanta, s njeje tak-řez wuroščuje: tak wostawa historija we wschěch sledowaznych klawach podložk katechismoweho rošwucžowanja. Najprjedy je te katechismej schpruch pschischoł, na to biblijska stawisna, skóncžnje zyrkwinski thěrclusch.

(Pschichodnje dale.)

Pešeń khudeho.

(Ludwig Uhland.)

Sa muž šym, wulzy khuduschki,
A khodžu hamotny;
Chžyl jeno hščeže jedyn ras
Wycž prawje řadowny.

We domje lubej' starscheju
Wěch džecžo wjeřela:
Nětk jere horjo je mój džěl,
Sdyž row jej' pschikrywa.

Acžecž widžu krařne řahrody
A řhwy bohathy;
Mój džěl řu próza, starosčže
Na pucžach njeplódných.

Dha wschak ja s tajnej bolosčju
So džeržu k wjeřolym
A pscheju řwoje „Řomhaj Wóh!“
Wschēm s hčohom wutrobnym.

Mój Wóh džě njewostaji mje
Tež niz bjes wjeřela:
Trořcht wofschewjazy sa wschón řwět
So s njebjawulawa.

Wschak w kóždej wjeřzy Boži dom
So řběha k njebjekam,

Hdžez byrgle klineža, řnoschujaj
So chorne řpěwy nam.

Tež řlónčžo, měřacžk, hwěřdy mi
So lubje řybola,
A hdyž na wjecžor pschewiwa,
So k Bohu modlu ja.

A junu kóždom' dobremu
Wóh njebjawotantnje,
Hdžez w bělej draščže pořhnu
Tež ja so k hščžinje.

T.

Wulkowutrobna holza a řkaženny poř.

Řowjedancžto se řawostajeřstwa řana Wjele.

S cžezka by cžłowjeka naschoł, kotryž by přel, so je poř wužitny řkložobnik. Wěřo to kofřypřycžk měnjeny njeje, s kotrymž so řemjanka pleńči bóle hacž khuda macž s džěščžom, a kotrehož bóle na ředžbu bjerje, hacž cželedž a džekawy lud. Ně, tajki pleńcženy cžutr to měnjeny njeje; ně, ale cžłowjekam na wschelke řkložby potřeby poř. Řasřyř a wořebje wosčžer jeho řreba, a hońtwjer hščeže bóle, hdyž ma na rubježne řwěrjata hieč. Tež řěřnizy řrebaču jeho w přjedawřchich cžapach k temu, so by jim k řěřu wjedženy řkót do khwatka honil. A temu pak njeřmėdža jeho wjazy bracz, s najmjeřšcha niz pola nař. Řřy na řěřny řkót, wořebje na wbohe cželata, řečžuwacž, je hruby a řuromy skutk, na kotryž je kralowřki řakón řakasřny řajil. S najwjeřšcha pak řkložu nam poř, so dwory a domy řražuje, wořebje w padušnych nozach. Řrawy poř je wschak huřto došč sa wachu řěřšchi, hacž někotryžkuli najaty wajchtař, řiž na řraži njeředžbny řpi řaž něřajki pjeńk. Haj, wschitkim je řnate, poř je nam jara wužitny řkložobnik.

Zeno jeneje wězy mamy so pola řřa bojecž. A to je ta móžnosč, so móže s najlěřšeho řřa njeřbože wuńcž, kotrehož řunjecža na řwěrže njeje. Hlej, na řřy nimo měry řla řhorosčž khodži, njech tež je to džakowano Bohu s porėdka. Wjenuizy s khwilemi so tu abo tam jedyn s nich řřasřy a potom je wón wrótny a traschny. A tajki řkaženy abo — řaž so tež praži — řečelky poř běhajo řuřa, niz jeno druři domjazy řkót, ale tež cžłowjekow řamnych. Wón řřuřa wschón džiwu tež tyč, kotrymž je dotal pschezo dobry a pschihileny byl. A s tajkeho řřuřanja wudhři řhorosčž, kotraž je psche wschitke bědy a řubjenřwa traschna. Řřchetož cžłowjek so teho řunjecža řřasřy, hdyž je něřcho tyč jėdojtych řėnow do rany pschisčlo. Wón zyle wodžiwu, a řuřa wokoło so jako řon řwrótnjeny poř, byřnje to řwójich najlubřchich bylo: nana a macžer, bratra a řotru. Woředla wostail jemu řdala a hładaj so jeho řuromnych řubow! Wón cže s nimi řruba, a řa malo cžapřa so řunje tak řalofņnje řřasřšch, a bórřy torņnje cže wboheho řmjerčž, bjes teho, so by wofhoril a mohł řwřaty řakrament k řbóžnemu řemřjecžu dostacž.

* * *

We řwójim cžapřu bě pola Dobrusche pschi řězy młyn. Řon hižom dawno wjazy njeje. Na jeho měřtnje tam nětk papjernik steji. Tu mějachu młynkezy padušneho luda dla wulkeho řrečasneho řřa. Wěřo bě ta hěta wot řhěžnych duri dalofo došč, so njeměli řpochi na woboru běhacž, hdy by řchto pschischoł, dofelž so mlėtny dla do młyna wjele khodži a jěřdži.

Řon poř běřche jara ředžblivy řražnik a tehodla młynkežom luby. To řrebała so jeno hdy w nozy malinka pifņycž, by wón pschi zylm młynřkim kšepoče njemdrje řarowacž pocžal. Řewal běřche pak řmėrneho waschnja a njeby řasččowfņnył, by-li řchto řnaty do młyna chžyl. Se wschěmi młynkež ludžimi běřche wón

dobry, i jich služobnej džowku pať rodžesche bóle hač se žanym druhim. Ta čžinješche najrjeišcho i nim a měješche ja njeho stajnje pschitulne słowo, hdyž by do kortka pižy a ja nopach čžerstweje wodny pschinyješla. Tež hdyž by hdy na polo schla, by jemu duzy wot swojich pomastow kuš tykla. Mohli so potajkim džiwacž, so by wón na nju wjekešy hladal a so by kóždy ras, po waschnju pschiwitšnych pšow, i wopuschu mital a mórtal, tať rucže hač by jemu na woczi pschischla?

Měhdy pať so ji hinaki sesda, hač běšche hewal hdy byl. Wón bě tať něfajki mutny a kaž-by-rjekł srudny. Hdyž běšche jemu na wječor pschinyješla, wón w hěče wosta a nječasche rodžicž ani wo dobre kušy kaž hewal, ani wo čžerstwu wodu. A hdyž bě na posledku tola pomastu wulěšl, měješche pscheměnjeny napohlad. Wopusch mórtotacž sabny, a tola bě hewal psched džowku i mórtotom schla. Sa to jemu kaž morwa wišasche a kónz jemu mjes sadnymaj nohomaj težešche. Słowa pať so i semi khilešche, kaž by jeho na nju něchtó dyřil. Džowzny bě teho skocžecža žel. „Wbohi ty lepša! Šcho dže to mašch? Šcho tebi je? Čžafaj, ja tebi po mloto skocžu, hdyž wodny poleptacž nječasch.“

To běšche do šmėřkow bylo. Posdžišcho wječor mlynl sa-šlyšcha, so poš i rječčasom schčerkajso po dworje běha. Duž na džowku pocža: „Šcho so to nječžini, Hanža? Šcho lamdan i rječčasom po žylym dworje hanja? Wón je so wottorhnył. Šinal to njeje. Postocž a pschitwjerdž jeho sašny!“ — Wona bě lėdom se jstwy a i khěžnyhmi durjemi won, dha so mlynl šmjertneho sašchita stróži a pytny, kať so i wrěšchčatym hlošom „Šesušo! Šesušo!“ wola. Šcho bě so staťo? — Lamdan bě, skocžiwšchi na nju, so do njeje dať a ju žalostnje skušal.

Mlynl do duri slecža a w runym skoku sa nim tež mlynski, so chžyšchaj pomhacž. Wona pať i žyleje schije wolašche: „Bože- dła budžtaj! Wón mje wjazny njesnaje. Wón je so stahyl a je mje skušal. Wón skuša tež waju! Mi njebudže najšerscho žaneje rady. Š wamaj pať rucže do khěže nuts. Sa budu šama nad šwrótnjentyh šwėřskom i knjesom!“ Tať wolažo a se pšom so dajo a bėdujo wobedu do khěže sehna a šaprašny sa nimaj durje. To torhate skocžo se wšchěmi mozami sa rječčas džeržo, šwlecže jo i žerdži, dalšcheho kušanja kėžbu njemějo, a jo tať pschitwjerdži, so njebė jemu móžno na niłoho slecžicž. Něť mlynski, šhrabnywšchi se scžěny mlyntowu tšėlbu, do dwora skocži a tšėli, so so tón schłódnny sašhadžal wali. Džowka pať pokhwata i rėžy, wumy šej rany a potom do šwojeje komorki duzy so Bohu porucži.

Mlynl bėžesche na knježi dwór a naprošy knjesa, so tón w skoku šapschahnyčž da, so bychu i mēsta čžim šterje čžim lėpje lėčarja mēli. Po krotkim pohoncž i lėčarjom pschihna. Ale tych ranow bė telko, a wone bėchu tať še, so nadžija špjerchny. Tón štaženški jėd so i wutrobje dožra a i wutrobny do mošhow horje. Wboha džowka pať ležešche i woprėdka i mėrom, so podawšchi do Božeje wole.

Hdže je tón mužski, kiž by tať khroble sa druhich do stracha schoť, kaž tuta khuda služobna hołza? — Hdže je tón mužski, kiž by, hačžrunje šam wot njesboža šajaty, tola hišchče druhich tať psched njesbožom khowať, kaž tale žónšta? Hdže je žadny, kiž by, tať Bohu poddaty njeskoržo žadlawoščž nješl, kotruž dže šawinowať njeje? —

To běšche pjatł wječor, hdyž so to njesbože sta. Šrajachmy přjedy, so bė ta wobžarujomna čžerpjeřka i woprėdka šmėrom. Ale posdžišcho w nožy šahori so ji w stawach a mošhach žadlawo čžėřnosčž. Maťo wjazny wo šebi wjedžo ta njesbožowniza herjełacž pocža, so bu wšchěm hrošno a štyřno. Šsobota i khwilemi hišchče hóršcheje štyřnosčž a čžėřnosčž pschiwjedže. — Čžej i rót by sa taťke trašchnoty šłowow doščž mēł? Njedželu dachy mlynkėžy na kemschach

dobroproschjenje ja tu njesbožownu čžinicž, a wječor ju Wumóžniť i hubjenštwia i šebi do njebjė wša.

Še šnano šchto, kiž chžyl rady do drobna šhonicž, kať wulny-wohidne bėdy je ta wboha čžerpjeřka pschėtracž mēla, přjedy hač je Wumóžniť po nju pschischol? Še šnano něchtó, kiž žada šlyšchecž, kať je prošyla: „Mi njełhodžče blisťo, abo ja waš škušam. Sa šebi njemóžu pomhacž: mje wrótna móž čžėri a nucži, so dyřbju kušacž!“ — Šchtožkuli šebi to wšchitko nawjedžicž požada, temu so po jeho woli nještan. Ššchecžo šej tajkiche žaloscžow psched woczi stajecž, kiž čžucžiwemu čžłowjekeju wutrobu ranja, jato by jemu něchtó i nožom do njeje rėřal? — Džafaj so radšcho kóždy Bohu, so njetřeba ani na šebi šanym tajkeje žaloscže wutracž, ani ju nima na žanym šobucžłowjekeju šobu pschecžerpicž! A prošchmy mileho Wótza wo šylnu a khrobku, wo dobru a pobožnu dušchu, šajkuž je ta psched šwėtom šnadna služobna džowka mēla. Tež prošchmy mileho Wótza so by naš wšchěch i runym njesbožom pschepuschčžil. Šaj, psched taťke žaloscžu šwarnuj naš a wšchěch druhich miłoscžiwny Wócžez w njebju!

Wschelake i bliska a i daloka.

Š Ketliž. Ššches woteńdženje knjesa duchowneho Noweho, kotruž bu sa šararja do Brjashnja w Delnjeje Łužizy powołany, je so diakonatsťwo w Ketližach wuprošnilo. Dofelž so ničto wo duchowne mēštno šamolwit njeje, je ewangelsťo-lutheršte konjistorštwio knjesa kandidatu duchownštwia Waltera Mróřaka i Šrodžišchčža sa diakonatsťkeho wikara i pschihłobowanjom kollatora a žyrkwinsťkeho pschedšiejicžerstwa postajilo. Knjes kandidat Mróřak dosta šańdženu njedželu duchownu šwjecžišnu a bu do šwojeho noweho šastojńštwia šapofasany. Duchownu šwjecžišnu wukonješche po porucžnosčži konjistorialneje wyschnošče knjes šarať lic. theol. Šencž, kotremuž š. šarať Mróřak i Šrodžišchčža a šarať Wicžas i Mošacžiz i pomozny šiejeschaj. Knjes šarať Šencž měješche šwjedženštu rėčž na šaložku 1. Šor. 4, 1—2: „Duchowneho šastojńštwia 1. wulka móž, 2. šwjaty nadawł, 3. šnutsťowna dušcha. Šo šwjecžišnje a šapofasany wužiwasche šapofasany knjes duchowny šwjatu wječřet a džeržesche šwoje nastupne přėdowanje po Šomš. 1, 16: „Ššlyšchče, w taťke myšli chžu ja mi dowėřene šastojńštwio šastawacž: 1. Šcho ja psched wami wušnawam; 2. čžeho so sa waš nadžijam; 3. šchto šebi wot waš wuprošcham. W šerbštej Božeji službje měješche knjes šarať Wicžas woltařnu Božu službu a knjes šarať Mróřak i Šrodžišchčža noweho knjesa duchowneho w šerbštej rėčži pschedštaji a po Šoelu 2, 21 to dwoje pschecže wupraji: 1. so by wošada wješele mēla nad šwojim nowym dušchepastyrjom, a 2. so by tón radoščž mēł nad šwojimi wošadnyhmi, na čžož šapofasany šwoje šerbšte nastupne přėdowanje džeržesche. Ššchi šapofasansťke šwjecžišnje bėšche so wošada w bohatej ličžbje šeschla. Šschitomna bėšche tež knjeni kollatorka je Šalza a knjes wotrježny hejtman i Šraušhar i Šudyšchina.

— Š wulkim wobžarowanjom šmy čžitali, so je šyn našcheho delnjolužišťkeho wótcžinza Šordana w Šopojzach, knjes duchowny Šordan, kiž so hotowasche, duchownšte šastojńštwio w našchej Łužizy pschijecž, w šwojich mlodoštnyčž lėtach nahle wumřel. Šaž šlyšchimy, chžyšche jeho knjes kollator Łucžansťkeje šary sa šararja do Łucža powołacž.

Šorjedženje: W tydženšchim čžišle ma w 2. šchčėřku 114. štronny wot horka w 2. ryncžku wurėčžowacž (mēšto rosřecžowacž), wot delka w 17. ryncžku pať šdžėłowanje (mēšto šdwėłowanje) rėřacž.